

DOMINIKANIE

o siedmiu darach Ducha Świętego

DOMINIKANIE

o siedmiu darach Ducha Świętego

DOMINIKANIE

o siedmiu darach Ducha Świętego

w|drodze

© Copyright for this edition by Wydawnictwo W drodze, Poznań 2017

Redaktor

Lidia Kozłowska

Przygotowanie okładki i redakcja techniczna

Justyna Nowaczyk

Ilustracje

Adrian Collaert (1560–1618), cykl rycin *Dary Ducha Świętego*

za: www.geheugenvannederland.nl

ISBN 978-83-7906-151-8

Wydawnictwo Polskiej Prowincji Dominikanów W drodze sp. z o.o.

Wydanie I, 2017

ul. Kościuszki 99, 61-716 Poznań

tel. 61 852 39 62, faks 61 850 17 82

www.wdrodze.pl sprzedaz@wdrodze.pl

Druk i oprawa: Oficyna Wydawnicza READ ME,

03-808 Warszawa, ul. Mińska 25

Wojciech Giertych OP

WSTĘP

Duch Święty nie paraliżuje człowieka, nie neguje jego woli i odpowiedzialności, nie redukuje do rangi zewnętrznie sterowanej marionetki, ale zaprasza do odpowiedzi, która może być hojna, z inwencją, a równocześnie wolna od pychy, prze-zroczysta na dynamikę Bożą.

Awyrośnie różdżka z pnia Jessego, wypuści się odrośl z jego ko-rzenia. I spocznie na niej Duch Jahwe, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Jahwe. Upodoba sobie w bojaźni Jahwe” (Iz 11,1–3). Oryginalny tekst tego proroctwa wylicza sześć duchów Jahwe, ale zarówno w Septuagincie, jak i w Wulgacie pojawia się „pobożność” dla uniknięcia podwojenia „bojaźni Bożej”. Można to było zrobić z racji stylistycznych, bo hebrajskie znaczenia terminów zachodzą na siebie i także nie są wyłączone. W ten sposób liczba duchów Jahwe wzrosła do siedmiu.

Proroctwo to zapowiada duchowe namaszczenie przyszłego Mesjasza, natomiast św. Augustyn zauważył, iż nie tylko Chrystus, ale także każdy chrześcijanin jest podobnie obdarzony. To dzięki temu nadprzyrodzonemu wyposażeniu dokonuje się prowadzenie przez Boga, w czym wyraża się usynowienie. Święty Paweł przecież pouczył, iż „wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi” (Rz 8,14). Ojciec niebieski pragnie, abyśmy byli „na wzór obrazu Jego Syna, aby On był pierworodnym między wielu braćmi” (Rz 8,29), ale to wymaga z naszej strony dziecięcej ufności wobec Ojca, skierowania wiary ku Chrystusowi, który jest Synem Ojca i naszym Bratem, i także Słowem Ojca, oraz stałej dyspozycyjności i otwartości na prowadzenie przez Ducha Świętego.

To jakby „rodzinne” zjednoczenie z Osobami Trójcy Świętej, wyczuwanie na Ich wewnętrzny rytm życia i dostosowanie się do niego może się dokonywać już teraz. Od wieków święci żyją tą rzeczywistością, nawet gdy brak im słów do opisania tej niebywalej przygody. Refleksja teologiczna, która próbuje to precyzyjnie określić, kroczy za tym do-

świadczaniem. Dopiero w średniowieczu scholastyczna nauka wypracowała odpowiednie kategorie teologiczne oparte na danych biblijnych i przystające do wiedzy o człowieku i jego psychice, po to aby pomóc znajdującym się na drodze do świętości. Ludzie, którym na Bogu zależy, chcą w Nim wzrastać. Jednak potrzebują światła, aby się nie pogubili, aby umieli odróżniać wychodzenie poza doczesność ku Bogu od skoncentrowania się na sobie czy też tylko na doczesnym sukcesie. Obcowanie z Bogiem to nie to samo, co zimne realizowanie moralnych zobowiązań mocą naturalnego wysiłku. Życie duchowe różni się od życia psychicznego. Chrześcijańska duchowość to nie terapia psychologiczna. Jednakże wiedza o psychice, etyka i teologiczny opis działania Boga w człowieku zachodzą na siebie. Stąd też zdarzają się pomyłki, upraszczające zawężenia i ignorowanie porządkującej wiedzy teologicznej. Jedynie gdy w danym społeczeństwie istnieje wystarczająco liczna grupa osób pragnących ukierunkowania ich życia duchowego, tradycyjne kategorie teologiczne pojawiają się w duszpasterskim dyskursie. Gdy

tych osób brak, katechizmowe definicje wydają się nic nieznaczącymi frazesami, nieprzydatnymi do współczesnych realiów, niczym jakieś muzealne pamiątki z innej epoki.

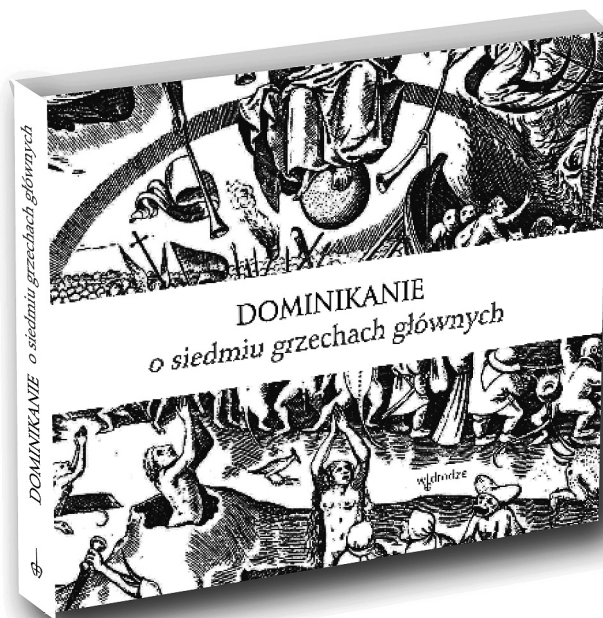
Nie da się całkowicie uciec od pojęć etycznych, choćby dlatego, że konflikty, oburzenia i zderzenia odmiennych sposobów wartościowania zawsze będą ludziom towarzyszyć. Takie kategorie jak dobro i zło, grzech, sumienie, moralne zobowiązanie czy sprawiedliwość nie znikają więc z potocznego języka. Jednak to, że Bóg obdarza łaską, że generuje w duszy ludzkiej nadprzyrodzone jakości, pozwalające wprowadzać w bieżącą codzienność coś z tej dynamiki, jaką żyje Trójca Święta, oraz uzdalniające do twórczego i odpowiedzialnego reagowania na rodzące się nowe wyzwania – nie jest już generalnie wiadome. Aby to przyjąć, potrzeba żywej, pogłębianej wiary. Gdy natomiast liturgia staje się płytka, celebrująca bardziej kapłana czy wiernych niż Boga, to i z kościelnego przepowiadania znikają te teologiczne kategorie, które opisują łaskę i mogą uchronić przed jej zignorowaniem.

Spis treści

Wojciech Giertych OP	
Wstęp	7
Łukasz Wiśniewski OP	
Mądrość	27
Wojciech Gołaski OP	
Rozum.....	45
Paweł Krupa OP	
Rada	75
Wojciech Surówka OP	
Męstwo	95
Krzysztof Popławski OP	
Umiejętność (wiedza).....	111

Maciej Biskup OP	
Pobożność.....	131
Maciej Roszkowski OP	
Bojaźń Boża.....	151
Informacje o autorach	165

Wydawnictwo W drodze poleca również:

Zamówienia:

Wydawnictwo Polskiej Prowincji Dominikanów W drodze sp. z o.o.
ul. Kościuszki 99, 61-716 Poznań
tel. 61 852 39 62, faks 61 850 17 82

[Kup książkę](#)

www.wdrodze.pl
sprzedaz@wdrodze.pl
www.facebook.com/W.drodze.Wydawnictwo

[Kup książkę](#)

